

вѣтъ е слободія-та. *Л. Д. 1873 р. 248.* Отъ слободія е заболялъ, то ворится о томъ, кто не имѣтъ ни въ чемъ недостатка.

Слѡбодникъ с. м. праздношатающійся: При того-зи Цимисхія. дойде Комитопуль Самуиль съ братия-та си и съ други праздны слободници. *Р. 141.*

Словѣнинъ с. м. славянинъ: Словенети распростирали ся покамъ сѣверъ. Готи-ти истыкали Словены-ты на навѣтръ. *Л. Д. 1872 р. 206.* **Словѣнски** пр. славянской.

Слѡво с. с. рѣчь, слово. **Словцѣ** ум. словцо, словечко: Марія книже писала—Бѣла е книга пратила, Църно е слово писала. *Ч. 333.* Димо сѣди ситно слово пише. *Ч. 335.* Ни едно словце за това. (*Nicht einen Laut von diesem Allem*). *Рш. 80.* Дивойче-то съ едно кѣсо словце поздрави всичко-то събрание за добръ дошли. *Л. Д. 1869 р. 144.*

Слогъ с. м., съ чл. **Слогътъ**, полоска земли, раздѣляющая всаханнны нивы: Ей та тебе, чобанъ, Герги! Да би брала Самодива Крыло овце, четъ кози, Се би поле побелила И слокове зачелила. *Ч. 280.* Ако ти елѣтъ дохожда (на зелена-та нива).—Нищо ти зулумъ не стори: На слогъ рогове остави. *М. 130.* По нивы-ты прокарвамы бразды и турамы слокове и почкы. *Л. Д. 1872 р. 124.* Лудитъ конѣ летѣхъ презъ бразди, чукари, слокове и вади. *Тб. 69.* Къмъ брѣгътъ момчета! слазайте по пѣтеката подъ слогътъ, нѣлѣво. *Тб. 108.*

Слѡженъ 1) сложенный. 2) смиренный, преданный. **Слѡжно** нар. **Слѡжничко** ум. покорно: Послѣ (кучето) като млѣена, приблизи толкозъ хрисимо и толкозъ сложничко и ходеше мирничко на въртеше опашката си. *Р. А. 146.*

Слѡжъ м. св. **Слагамъ** м. дл. 1) сложу, складываю, кладу: Сърпъ държытъ съ дѣсна ръка, а на лѣва нахулытъ рѣчица и заграбвающе, жьнытъ една педъ високо отъ земли и слагытъ на ръкой-кы. *Пк. 55.* На бубы-ты листа-та слагай излегка... Давай имъ ты слѣдъ половинѣ чѣсъ откакъ сж поѣли сложено-то. *Л. Д. 1874 р. 196.* 2) положу: На ви двѣстѣ сложѣте ъ, На ви триста открийте ъ. Да ъ видѣ, бѣла ли ъ, Бѣла ли ъ както бѣше. *Д. 50, 61—64.* Ако ся сложи дѣте-то да си лѣгне на корме-то, то ся поукротява. *Л. Д. 1871 р. 128.* 3) поставлю: Дѣдо Аврамъ зѣ зелената стоимна отъ лавицата и ъ сложи напрѣдъ му. *Трудъ, 139.* 4) особенно часто подамъ, подаю на столъ; соберу, собираю (ужинъ, угощение). „Слагай чи вечеря!“—Сложихъ вечерѣхмы. *Пк. 90.* Тогавъ порѣча на корабницытъ да сложатъ на паралията нѣщичко на закъшване. *Р. А. 198.* Той ослѣ да чика тамъ много кѣсно дано сложытъ да го гостятъ. Като видѣлъ че и толкозъ кѣсно не ся слага трапеза-та. *Л. Д. 1871 р. 205.* Въ туй врѣме Г-жи